

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: רני עקרה

מקאם: צנא

פרשת כי תצא

22 באוגוסט, 2026

עלון מספר 1288

ט' אלול, תשפ"ו

הדלקת נרות 7:26 * שקיעה 7:44 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:05 * מוצאי שבת 8:25, וע"פ רבנו תם 8:55 * זמן טלית 4:56 * שעה זמנית 78:00
עלות השחר 4:41 * נץ החמה 6:14 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:40
צאת הכוכבים 8:20 * סוף זמן קריאת שמע 8:35 * סוף זמן עמידה 9:53 * חצות היום והלילה 12:58
בחסותו הנדיבה של איש החסד בעל לב טוב האדון יוסף זעפרני, אשתו הגברת איווי, בניהם והוריהם,
לברכה ולהצלחה, ומאחלים להרב אהרן פרחי ומשפחתו לנישואי החתן והכלה אהרן ולינדא,
מזל טוב ובנים זכרים ומברוק אמן, וה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

לשמה כאילו בנה פלטרין של מעלה ופלטרין של מטה, כי המקיים חובתו בעולמו נעשה שותף בבריאת העולם. זו היתה כוונת ה' שהניח דברים שאינם מתוקנים כביכול, בבריאה, אפילו בגופו של האדם, בראו עם הערלה, כדי שהאדם בקיום מצות מילה ישלים את הבריאה של אדם עצמו. גם כן הציצית דומה לבריאה שנקראת בגד ככתוב: עוטה אור כשלמה, גם כן הבגד כשיארוג האדם אותו, אינו מושלם עד שיקיים בו מצות הטלת ציצית, שהיא מצות הבורא. אז כל הבגדים נתקנו ונשלמו. גם כן כל מצוה שמקיימים עם ישראל, וכל זמן שעוסקים בתורה, גם כן משלימים הבריאה, ומוציאים כוחות ה' הטמונים בבריאה לחוץ כדי ליהנות מהם בני אדם וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

"ארבעים יכנו לא יוסף". אמרו חכמים: לא מלקין ארבעים אלא ל"ט מכות. יש לשאול: אם כן, למה אמר הכתוב ארבעים? אלא ארבעים יכנו כנגד ארבעים יום ששה משה בשמים לקבל תורה, וזה עבר על התורה, לכן ילקה ארבעים. מדה כנגד מדה. אם כן, למה חיסרו החכמים מכה אחת ואמרו דווקא 39 מכות? אלא לפי האמת,

הפסוק אומר: "גדילים תעשה לך". מדוע ציוותה התורה להטיל ציצית בכנף הבגד? מה באה ללמדנו המצוה הזאת? אומר רבי מאיר שמחה: העולם הזה נתון בידי האדם שהוא בעל הבחירה שבכוחותיו להשלים הבריאה ולמצותה עד תום, ככתוב: והארץ נתן לבני אדם, כך נברא העולם: אל תקרי בהבראם אלא באברהם, האדם השלם הוא מסוגל להביא את הבריאה אל שלימותה. כשהאדם מממש תפקידו ומקיים חפץ בוראו, אזי מסוגל הוא להפיק מהבריאה כוחות רבים, נעלמים, היוצאים מגדר הטבע. כמו שמצינו בשנותיו של רבי שמעון בן שטח שנעשו חטים ככליות ושעורים כגרעיני זיתים, ובעובד אדום שהכניס ארון התורה לביתו, נכנסה הברכה למשפחתו, וילדה אשתו ושמונה כלותיה ששה ששה בכרס אחת וכדומה. ולמה נקרא שמו של ה' "שדי"? שאמר לעולמו די, כלומר, הכוחות הטמונים בעולם, הגבילים ה' ואמר להם די. אך כוחות אלו, שאינם מצויים אצלנו עכשיו, הם מוכנים ומזומנים לאדם השלם שיוציאם מהכוח אל הפועל, כאשר יקיים מטרת הבורא, בשמירת דרכי ה'. לכן אמרו: הדין דין אמת לאמיתו, נעשה שותף לה' במעשה בראשית, והעוסק בתורה

משה רבינו לא שהה בשמים ארבעים יום בדיוק, אלא 39 יום, כי ה' קבע מעמד הר סיני שיהיה בששה בסיון, ומשה רבינו הוסיף יום מדעתו, וניתנה בשבת בשבעה בסיון. ולמחרת שבעה בסיון, עלה משה למרום, כלומר בשמונה בסיון, וירד ב"ז בתמוז, ואם נמנה משמונה בסיון עד סוף החודש, עלה כ"ג יום, עוד י"ז ימים של חודש תמוז, סך הכל 39 יום ולא ארבעים. לפיכך קבעו החכמים המלקות 39 מכה ולא 40 מכה, כנגד 39 יום ששהה משה בשמים. מדה כנגד מדה. (יערות דבש)

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי

החורבן 270 למנינם

רבי חנינא בר חמא הלך לעולמו, וגם חביריו המפורסמים כולם היו מהתנאים האחרונים נמנים, וקראו אותם דור המעבר, והדור הראשון של התנאים הם רבן שמעון בן גמליאל, רבי עקיבא ואחרים וכולם האריכו ימים אחר רבינו הקדוש, והדור הראשונים הזה התחיל מהתנא שמעון הצדיק שחי בשלוש מאות שנה קודם החורבן ואותו הדור נקראים אנשי כנסת הגדולה. ואחרי החורבן כמאתיים שנה בשנת 270 למנינם, התחיל הדור השני לחכמי ארץ ישראל והיה בראשם רבי יוחנן תלמידו של רבי חנינא בר חמא. בציפורי שבגליל נולד רבי יוחנן והוא רבי יוחנן בר רבי יצחק נפחא, לפי שאביו רבי יצחק היה נפח. והוא מזרעו של יוסף בן יעקב, והיה יפה תואר ויפה מראה. ועוד קראו לו "לחשן", כי כשהיה בבטן אמו, ופעם אחת ביום הכפורים הריחה אמו ריח תבשיל של בשר ונתאוותה לו. והדין הוא שלוחשין באוזנה שיום הכיפורים הוא, ואם נתישב הילד בבטנה טוב, ואם לא מאכילין אותה עד שתתישב דעתה ולחשו לה באוזנה ונתישבה דעתה עליה, ויצא ממנה רבי יוחנן, לכן קראו לו הלחשן על שם אותו המעשה.

הדרך לרפואה ולבריאות

אין לשתות מים קודם האכילה בזמן מעט,

כדי שלא תתקרר האצטומכא ולא תעכל המזון כראוי, וגם בתוך אכילתו לא ישתה רק מטעמים מזוג בין, ואחרי שעה וחצי או שעתיים ישתה מים, וכן אין לשתות מים בצאתו מן המרחץ, כדי שלא יתקרר הכבד, ומכל שכן שלא ישתה במרחץ. ואל ישהה נקביו אפילו רגע אחד, ולא יאכל עד שיבדוק את עצמו יפה יפה שמא צריך לנקביו. לעולם ישתדל אדם שיהיו מעיו רפויים כל ימיו, ויהיה קרוב לשלשול מעט. וזהו כלל גדול ברפואה. ואם לא, חולאים רעים באים עליו. הרוצה לשמור על בריאותו, צריך לדעת התנועות הנפשיות ולהזהר מהם, והם כמו השמחה והדאגה והכעס והפחד, שהם פעולות נפש. וצריך המשכיל שיהא שמח בחלקו כל ימי הבלו, ולא ידאג על עולם שאינו שלו, ולא יבקש יתרונות, ויהא בטוב לבב ובשמחה ממוצעת, כי היא סיבה לגדל החוס הטבעי, ולהקל המאכל, ולדחות המותרות, ולחזק אור העינים וכל הרגשות, וגם יתחזק כח השכל. ואמנם לא להרבות השמחה במאכל ובמשתה כמו הסכלים, כי ברוב השמחה יצא החמימות לשטח הגוף ויתך החוס הטבעי, ויתקרר הלב פתאום, וימות ח"ו בלא עתו בפתע. ובפרט יקרה זאת לאנשים שמנים בגוף, לפי שהחוס הטבעי בגופם מעט, לפי שעורקיהם צרים וזרימת הדם שהיא מקור החוס היא לאט. הדאגה היא הפך השמחה, וגם היא מזקת, לפי שמקררת את הגוף ויתקבל החוס הטבעי אל הלב ויביאהו לידי סכנה.

דברי מוסר: אהבת התורה

כל מי שזוכה לעסוק בתורה בלב ובנפש, זוכה לשמחתה של תורה, שהיא השמחה האמיתית והנצחיות. שמחה כזו אין לתאר כלל. ואין דבר משמח בעולם כשמחת התורה, ומי שהגיע לשמחה זו אינו צריך דבר אחר. כמו שאמר הר"ן: כשהתורה תראה לך פניה, אז לא תצטרך לא שכר עולם הזה, ולא תחפוץ בדבר מלבד התורה, אך צריך חוזק וגבורה לנצח את היצר הרע. וצריך ללמוד בסבלנות ובשקדנות עד

שתתיגע, ואז תלך לנוח ולאכול ולישון, אך בשום אופן אל תתבטל מן התורה. ונשאלת השאלה: למה מרגיש האדם כל כך קשה כשמתחיל ללמוד תורה? והתשובה היא כי התורה כולה רוחנית והאדם כולו גשמיות, ואיך יכולה להיכנס רוחניות בגשמיות? אלא כשהגשמיות מזדככת, אז נכנסת בה הרוחניות וצריך להתחיל דף אחרי דף, ופרק אחרי פרק. ואז תשמח בתורה. ודע כי בעולמות העליונים אין דבר חשוב מלימוד התורה הקדושה, וכל המרבה בלימוד התורה, אז כל העולמות נפתחים לפניו וכל מה שהוא צריך, בין בגשמיות ובין רוחניות הוא מקבל. וה' יזכנו לעסוק בתורתו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

השיעור השבועי הגדול ששודר בשידור הלווין התחיל בשנת 1973, בעת היבחרו של מרן לראשון לציון ולרב הראשי לישראל. ונתקים בו הפסוק: והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאוד. התחיל מאולם קטן ובאנשים מועטים, אך במרוצת השנים נתרבו התלמידים והשומעים. המחזה היה מרהיב, בכל מוצאי שבת קודש, היו נוהרים יהודים מכל רחבי ירושלים, כשהם לבושים בבגדי שבת, אל השיעור הגדול בעולם, לשמוע דבר ה' ולהתענג בתורתו. האולם הגדול בשכונת הבוכרים התמלא מפה לפה עד אפס מקום. מרנין היה לראות את הרחוב של בית המדרש וכל הרחובות מסביב, כל החניות היו מתמלאות ברכבים, שהגיעו מכל רחבי ירושלים והסביבה, כדי לשמוע את מוצא פיו של מרן, לשמוע הלכה, חידושים, ביאורים, פירושי הפסוקים, אגדות וכו'. הכל מתישבים בכבודה של תורה, וכאשר מרן הגיע אל השיעור, כולם קמו עמדו, וכולם היו אחוזי התרגשות עצומה ופוצחים בשירה סוחפת ואדירה: ימים על ימי מלך תוסיף, יחי אדוננו מורינו ורבינו מנהיג דורנו.

אדם צובה-חלב

הגברת רחל, אשתו של נשיא ישראל יצחק

בן צבי, ביקרה בעיר חלב בשנת 1943 וכתבה דברים אלו: בקהילה זו קיים פער גדול בין העשירים ובין העניים, העשירים מהם חיו בשכונה הנקראת ג'מיליה והעניים חיו ברחובות העתיקים. והיו גרות שם משפחות בנות עשר נפשות בדירות של ארבע על ארבע. באותם הימים מי שהיה בידו אלף דולרים או שני אלפים נחשב לאדם עשיר, ומי שיש בידו 5 אלפים או 6 אלפים, נחשב לעשיר אמיד. בשנת 1910 עד שנת 1915, משפחה ממוצעת בחלב הזדקקה לסכום של 26 דולרים לחודש, כלומר בפחות מדולר אחד ליום היתה משפחה מסתדרת בלי שום מצוקה. בבית הכנסת הגדול בחלב נמצאת מערה קטנה שנקראת מערת אליהו הנביא, ובה היה שמור כתר ארם צובה המפורסם, שהוא כתב היד העתיק ביותר של תורה-נביאים-כתובים, המצוי בעולם ואומרים: שהרמב"ם החזיקו בידו ועליו הוא ביסס את הלכות כתיבת ספר תורה. וליד בית כנסת זה יש קברות צדיקים, ונהגו הקהל בערב ימים נוראים להדליק נרות שמן על קברות הצדיקים שיעמדו לפני ה' ויתפללו לישועת עם ישראל. ומרן מורינו ורבינו חכם יום טוב ידיד הלוי היה מנהגו בכל ערב שבת להדליק נר נשמה על קבר זקנו המקובל הגאון יום טוב ידיד הלוי הראשון ולעזור לו בגשמיות ורוחניות אמן.

דינים

- 1 - ארבעים יום של ימי הסליחות הם ימי רחמים סליחה וכפרה, לכן צריך לקום באשמרת הבוקר בכל יום לומר סליחות ותחנונים בכוונה ובנחת, במתינות והכנעה יתרה, בעיקר שלש עשרה מדות (ויעבור) ולהבין מה שמוציא מפיו בלב נשבר ונדכה.
- 2 - כשאומר הודוי והסליחות, יתן אל לבו לפשפש במעשיו ולחזור בתשובה שלמה, להוסיף במידות ומעשים טובים, ולקבל החלטות טובות, בהתקרבו ליום הדין. שאז שוקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם, והתשובה בימים אלה מקובלת ביותר.
- 3 - צריך להזהר ולהפסיק בין ה' ה' כשקורא

מנין אלא יקרא אותם בטעמי המקרא כקורא בתורה. וכשאומר ה' ה' צריך להפסיק בין שם ראשון לשני, ויכפוף קומתו מעט, ואין צורך להרים עקבים כשאומרים ה' ה'.

התורמים לעלון זה

הגברת רוזיט כהן ובניה ובנותיה לברכה ולהצלחה ולבריאות ומאחלת לבנה האדון טובי ואשתו הגברת שילה לנישואי החתן והכלה ג'ק וג'ניפר מזל טוב ובנים זכרים ומברוק אמן. *** האדון אלו לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** האדון שלמה גל ובניו לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלי לוזיה ואשתו הגברת קיטי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י אמה איווי בת שרה ע"ה אמן. *** האדון אלביר שעיא ואשתו הגברת שושנה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י אביו המנוח משה בן מרים ע"ה אמן. *** האדון ויקטור הררי ואחיו לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אדונתם אמם גניט בת זקיייה ע"ה אמן. *** הגברת ברינדא חפץ ובניה האחים המבורכים לארי, גבריאל, ג'ק ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י אביהם המנוח אברהם בן דורה ע"ה אמן. *** הגברת נורמא אסה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"י בעלה ואביהם המנוח השוחט וחכם יוסף בן נגילא ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,650. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 363,400,
+1,300 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

(ויעבור) כי יש טעם פסק בטעמי המקרא בין שם ה' הראשון לבין שם ה' השני, ומי שאינו עושה כן עונשו גדול.

4 - חודש אלול הוא זמן מתאים לפשפש במעשיו, ולהרבות בתורה ובמעשים טובים. לחזור בו ממדות מעשים ומנהגים לא טובים. ונכון לכוון היטב בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו" להתפלל ולבקש רחמים על אלה שנטו מתורת ה' ויצאו לתרבות רעה, ובפרט על קרוביו, כי בימים אלו נזכרים ונדונים בו כל באי עולם, והם ימי רצון ומסוגלים להחזירם בתשובה, כי ימינו פשוטה לקבל שבים.

5 - צריך להקפיד ולברך ברכות השחר עם ברכות התורה לפני הסליחות.

6 - יאמר הסליחות כל מילה מדודה בנחת ובחבה ויתן לבו אל הדברים שהוא אומר ויעמיק בהם וישמיע לאזניו מה שמוציא מפיו, ויקיים מה שנאמר "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך".

7 - יזכר מה פעל ועשה בכל השנה, ובכל שנות חייו, ומה גרם ופגם בנפשו בכל העולמות.

8 - צריך ליתן אל לבו כי ביום ראש השנה יעמד למשפט לפני שופט כל הארץ, וספרי כל חי פתוחים לפניו.

9 - צריך לשוב בתשובה הן בדיבור והן במעשה, ויעשה גדרים וסיגים, ויקבל על עצמו שלא ישוב עוד לכסלה ולעוונות.

10 - מצווה לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות, לפי שבימים אלו נתרצה ה' לישראל בשמחה ואמר למשה, סלחתי כדברך ומכאן אמרו חכמים ה' מוחל כפי הדברים והתחנונים שאומרים לפניו בסליחות.

11 - הזמן המתאים וראוי לאמירת סליחות הוא באשמורת הבוקר, לפי שבשעות הבוקר מתעוררים חסדי ה' בעולם.

12 - אם אין מנין ידלג על הכתוב בארמית "רחמנא", "מחי ומסי", "דעני לעניי", "מרנא דבשמייא", וכשיהיה מנין יחזרו לומר אותם. גם כן אין לומר י"ג מידות בלי